

forøvrigt var han dog enig med mig i, at det var uheldigt, at Præstens Virksomhed og Kraft var saaledes splittet, som den er, og det var navnlig det, jeg beklagede; naar han beklager det Samme, er det mig ligegyldigt, om han gjør det med andre Ord. Jeg skal ogsaa erklære mig enig med ham i, at det ikke er Geistlighedens Skyld, at dens Kraft saaledes er splittet i heelt forskjellige Retninger. Jeg troer, hvis jeg ikke huffer meget feil, at jeg allerede igaar udtalte den Erkjendelse, idetmindste forekommer det mig, at jeg talte om, at Regjeringen var vant til at læsse paa Præsternes Skuldre af juridiske og andre Forretninger, hvad den ikke vilde læsse paa Andres Skuldre; dersom jeg brugte den Vittring, og jeg er temmelig overbevist om, at jeg brugte den, saa har jeg altsaa med det Samme anerkjendt, at det ikke er Geistlighedens Skyld, og altsaa kan min Vittring ikke falde tilbage paa den; den maa langt snarere falde paa den Regjering, som paa en Maade har misbrugt Geistlighedens Kræfter. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) fremhævede, hvorledes jeg havde klaget over, at Præsten, foruden at være Præst, tillige var det og det og det, og han søiede da til, at der tillige kunde klages over, at han er Mand, Fader, Broder, Søn osv. Et uheldigere Forsøg paa at gjendrives noget Sagt end det, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) der gjorde, er det længe siden, jeg har truffet paa. Det er ganske vist, at Præsten i Reglen — Gud ske Lov, i Reglen! — er, som der blev sagt, baade Mand, Fader og Broder; Søn er han da i ethvert Tilfælde altid; men det vil slet ikke sige Andet, end at han er Menneſke, og som Menneſke befinder han sig i de menneſkelige Forhold, som saa at sige ere fælles for os Alle. Det kunde aldrig falde mig eller noget fornuftigt Menneſke ind — ja, Papisterne gjøre jo rigtig nok heri en Undtagelse — at forbyde Præsterne det, men det kan dog ikke i snerneſte Maade sammenlignes med hvad jeg igaar anſede over, og hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgfreds (Kroggh) gav mig Ret i. Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) meente, at ved enkelte af disse For-

retninger havde Præsten en Mængde Sammenknætningsbaand med sin Menighed, som han ellers vilde savne, og det kunde saaledes være meget heldigt, at han havde dette Sammenknætningsbaand; men ikke nok hermed; han gjorde ogsaa opmærksom paa, hvorledes Apostelen Petrus var Fisser og Paulus Teltmager, og som Følge deraf vilde der ikke være nogen Fare ved, at vore Præster ogsaa beskæftigede sig med andre Ting end deres præstelige Gjerning. Jeg seer heller ikke nogen Fare deri, men jeg vil dog minde den ærede Rigsdagsmand om, at vel var Apostelen Petrus Fisser, men ikke alle Apostlene vare Fissere; vel var Apostelen Paulus Teltmager, men ikke alle Apostlene vare Teltmagere, tværtimod den Eine var det Eine og den Anden det Andet. Jeg skulde aldrig beklage mig over, at en Præst, naar han forøvrigt kunde skjotte sin præstelige Gjerning, s. Ex. tillige var Landbruger, jeg troer, han kunde være det, og mange Gange samtidigt en dygtig Præst og en hyppelig Landbruger. Jeg skal heller ikke beklage mig over, at en Præst enten er Forfatter eller Rigsdagsmand eller overtager mangfoldige andre Hverv ved Siden af den præstelige Gjerning, men, vel at mærke, det skal være aldeles frivilligt, saaledes at enhver følger sin Tilbøielighed og sin Dygtighed; men jeg kan ikke fatte, at en Mand, som har Dygtighed og Tilbøielighed til at være Præst, med det Samme uden at Forskjel og Afverling tillige skulde have og maa have Dygtighed til at være baade Landbruger, Opbeholdsbetjent, Overſkolemester o.s.v. Jeg kan meget godt tænke mig, at der kan være en dygtig Præst, som er dygtigere end de fleste andre til at have Tilſyn med Skolen, baade i hans eget Sogn og i flere Districter, men jeg troer ikke, at det er enhver Præst givet at være i Besiddelse af denne Dygtighed, jeg troer ikke, fordi han er en dygtig Præst, at han derfor med det Samme er en dygtig Skoleinspecteur. Jeg troer hermed at have forklaret, hvad jeg meente, da jeg igaar havde Ordet og maaskee udtrykte mig mindre skarpt og mindre tydeligt, end jeg ønskede og burde, en Ting, som jeg er villig til at antage, siden de to ærede Rigsdagsmand have, de tillade mig at sige det, saa grovelig misforstaaet mig,